

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈ՛ԼԻԿԱՑ
ԽՈԽԵՑ ՈՒ ԱՌՈԹՔԸ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐՆԵԼԻ
ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ԱՌԱՋԻՆ ՆԵՍՑԻՆ
(27 Հունի 1995)

Կամացոք նախագահ Հայաստանի Հանրապետության,
Հարգարձան նախագահ Ազգային Ժողովի բացման նիստի,
Մենքը անդամներ Ազգային Ժողովի,

Եթ տեսակին մեջ ինչ պարզված ուրախութեալի, առանձնահատուկ ինտու և նկարագիր ունի: Պատմական նշանակություն ունի բազմա պատճեններ նույն Ազգային Ժողովին, որովհետ մեր ողջ Հանրապետությունը ժողովրդակի բնարկությանը ամս բնումնել է նոր նախադարձության օրենսդրական, գործադր, դատական իշխանություններու նաև բանահանումներով և նախագահի, կառավարության և այլ կառուցներու իրավասություններու և պարտավորություններու նշումնել:

Ուստի ներքին Մենք Աշխարհավորենք նորմանիր այս կազմը Ազգային Ժողովին և կորինենք մեր Հանրապետության նոր Սահմանադրությունը այն բաղադրություն, որ ժողովը պարի առաջնորդի Սահմանադրության սկզբությունը և զինք բնորոշ ժողովով պերագալ և բնինարական շահերու նրանագագագութ:

Եթերոք, պայի պարու կազմի մեր ընորմանական խոր ուղեց անխորդ կազմին՝ Գերազանց խորմարդ անունին տակ նամազակ և գործակ գմանաներով այն իրավությանը, որ ան իր բնորության օրեն մեջ իր ստարելության կամանական սպարու գործեց անբաղական կազմի, մրանիաց նետուղարանությանը, նախանց բոլոր տեսակի դժվարին և երթան տապանագիրն առաջանաներու: Պատուան առկունության պահանջություն կլասիվ կազմաներուն մեջ եղան ուն:

ՀՀ 0000800

0.00.000

«Սիրելիք,

Որպես Ամենայն Հայոց Կայսութիւնու, որպես Ռոգոր Բայր Ամենահզոր, Մեզի Բանակը զերազանց Ռոգելիստ գոհունակության տոյթ է կանգնի ձեր բոլորի առաջ և Բանու մեր Ս. Եկեղեցին, Բանու մեր Ազգային Եկեղեցին և Բանու անոր Ռոգոր Եկեղեցին՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, Բայրախտան միրու ողովնել ձեզ ձեր առաքելության այս սկզբանկան Բանագլության Եվ առաջին ներքին Մեր ձայնը կրաքարացնենք առ Ամենակալ Աստված և Կմայցնեար Եր օրհնությունը նորդնուիր Ազգային Ժողովին և անոր բոլոր անդամներուն՝ նարգարժան պատզամալորմերուն վրա.—

«Պահպանիչ և յոյն Բաւարացեաց Քրիստո Աստված մեր, պահեա՛, պահպանեա՛ և օրհնեա՛ զերկիրս մեր զՃայառան աշխարհն, շինեալ քրտամբ զաւակացն ազգին Բայոց, Յուիրագործեալ արեամբ ներուից և Բանակաց, Ետուցեալ և ատեղծազործեալ շնորհօք, արթեստիք և արտեստիք տաղանդացան շանիք նոգոյ և մասց սպասարաց որդոցն Բայկազնեան, պահեա՛ զնա ի խաղաղութեան, յապահպատճեան և ի բարգաւաճութեան։

Օրհնեա՛ Տեր և զ՞նայտազան Հանրապետութեան մերոյ և զամենայն ժողովրդնուիր պատզամատրու զանդամն Ազգային Ժողովոյն Հեղ ի վերայ նոցա զրազմապատիկ շնորհն ը խմանութեան։ Զօրաց զնոսա պարզեար և տարինույթեամբ արիութեան, Յուիրաբերման և առձնիյի զնողութեան։ Ողջ և տողջ պահեա ի նոսո զեր և զերկին Քո սրբար և զնախոնան և զցան աշխարհաշինութեան նայրենեաց մերոց դարակեաց։ Ամրոց պահեա ի նոսո զնոց և զեմս և զեմսի շինութեան և բարեկարգութեան ժողովրդեան մերոյ վասն պայծառութեան վերանորոգեան անկախութեան Հանրապետութեան։ Վասն յարացոյնութեան վերածնեան ազգի և պետութեան, ընդ նույնեան սորք և պատութեան խաչի ը ի խաղաղութեան, փրկեա, Տեր, յերեւեի և յաներեւոյ թշնամոյն, արժանաւորեան զնողութեար փառաւորել զԹեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգուոյ Սրբոյ, այժմ և միշտ և յայիտեան յայիտենից ամէն»։

(Վեհափառ ապանել լուրջան մի բով Բայրարարեց Հայրենիքի Բանակ իրենց կամերը, գործը և արդուր ընծայած Բանօգուցալ վաստակավոր Մերի և Բերութերի Բիշառաւիին՝ առանձնապես Բիշելով իր երշամկանիշատակ Շախորդին՝ Վազգեն Ս. Կայսողիկոսին, որ նոր Եր առաջին Կայսեր, որ նոր Եր առաջին Կերպարույն յորբերդին իր Բայրապետական խոսք է ուղիւ։ Սայս շարունակեց իր պատզամը)։

Սիրելի արք, Նախագահ և անդամներ Ազգային Ժողովոյն,

Մեր Բայրենիքի և ողջ Բայության, Ռեպանակ Բայրենիքի սիրով տողորշած և պարսպանական պայմաններու նոն ապրու Բայության, աչքերը ձեզի՝ եռ ուղղված։ Մեմք մեր կամերի մեջ առաջին անգամ բլուզով է, որ կեսարաբենք այս առութքը և կարստանանենք այս խոսքը մեր Բայրենիքի Ազգային Ժողովին Բամար։ Ոչ բայց կույրությունը, ոչ աղ կարույրությունը և ոչ աղ փափաքը ուսիսը խրան տակու ձեզի։ Որպես Ռոգոր Բայր և որպես առաջին սպասավոր Հայաստանյաց Առաքելական Մայր Եկեղեցւո, սրոյի պարոք կզգացը ձեզի մեն կիսելու Մեր ամսանախությունը և միամբանաց սպասումը, որ ձեր պաշտոնավայրության ողջ շրջանին ներեւ մտանա շրմեք այս զգացումն ու մոածումը, որ Աստուծ Սար ու Սար ի վերուստ կունեն ձեր վրա, Արտօնածի Ետուարին ան-

պարսկ կախված Լուսավորչի կամքելին և Միաժմանց Մայր տուժարի լուսավորակայք և երկրագությունը զմբկելին:

Մեր Տիրոջ և երկրագոր վարդապետին առենացմարին խորհ է: «Տոր զերպիկո՞ կայսեր, և զՅառութոյ՞ Սաստոյոյ»: Կայսեր բաժինը, աշխարհի ու երկրագորի բաժինը անցնալիած չէ Սաստոյ բաժինն և ոչ այնքանքած անոր: Կայսեր տրվածը կերպա Սաստոյ, եթե տրվածը արդարությունը ունի որպես ուղիչ ու որպես նպաստական: Եվ Սաստոյ բաժինը օտար և նակատին չէ կայսեր տրվածին, որովհետեւ Սաստոյ է՝ մարդուն, ազգին և նայրենիքին բարիքին նամար միայն, որպես «արարիչ երկնի և երկոյ, երեսելեաց և աներենութից» և «խնամող մարդկան»:

Մրդար է, որ մեր Համբավետությունը ճանչցած է և կճանչնա խեցի և կրոնի ազատությունը իր բոլոր բաղաբացիներուն նախար: Այս ազատությունը ես կմկատեմ որպես աստվածային կամքին արուանայություն: Մոյերան արդար է, որ մեր Համբավետությունը որպես նայ ժողովորուի պետություն ճանչցած է: և կճանչնա Հայաստանյաց Սուպերկանս Եկեղեցին որպես ազգային Եկեղեցի, որովհետեւ այդ Եկեղեցին անրակունիորեն ընդելուզված է, անրաժմանելիորեն շաղախուած է: նայության դարավոր կյանքի Բյուզանդիան մեջ:

Մեր սորք Եկեղեցին միշտ զորավիզ է: Կանգնած Բայց պետության, որովհետեւ անոր մեջ ճանչցած է ժողովրդի ինքնիշխան կամքին բնակչու արուանայությունը, մանավանդ Եկեղեց ժամանակներու ժողովրդավարական սկզբունքներու և կարգերու պայմաններուն տուի:

Անա յեն ինչո՞ւ չերտորեն և Հայրապետության Բոզանության զգացուներով եթե կշնորհավորենք ձեզ որպես օրենսդիր վերին իշխանությունը մեր ժողովրդին, կմաղթենք, որ մնար և տեսք այն բարձրությանը վրա, որով Բամայնատեսական, ամրողատեսական պարագրություն և նայրենասիրուկան ու ժողովրդանվեր ոգիով, արդարամիտ և խաղաղասիրական նախանձախությամբ, նայրենապացուպան զոհողության գիտակցությամբ ու զերանձնական վերաբերություն ձեր ծառայությունները պիտի մատուցեք մեր պաշտելի ժողովրդին և նայրենիքին: Ըլլանք ու մնանք մեզ ընտրած ժողովրդին նետ ի մշտական Բաղդրդության, զգայուն և ընդառաջող՝ անոր կարիքներուն, արդար իրավունքներուն և ազգային նվիրական դատին, անոր Բանացդիմական ձգութեաբներուն և գերազույն շառերուն: Երբեք չմոռնանք, որ մեր բոլորի դաստիքը Սաստոյ է և դատարան՝ պատմությունը, ժողովուրդը և նայրենիքը ըլլալով մեր աշքի բիրը, մեր սրտին տրուիքը, մեր միտրին պարը և մեր Բայրառության բարձրավետը:

Քաջ գիտենք, որ ձեր ճամապարհը չէ մարմարապատ կամ ծաղկապար, ոչ այ նեզասան և ոյուրագնաց: Թող ձեր ծառայական ճամապարնորդության ունը ըլլա այնպիսի, որ փուզ ու տառամեր բթաման ու չորտաման, և ծաղիկն ու պտուղը դառնան բուրումնալին և բեղմնանան՝ ի վայելուն մեր տառապահար, բայց պատվախնդիր ժողովուրդին և ներուածին ու ներուածի նայրենիքին և ի վասու Սաստոյ և ի բարին նախայն մարդկության:

ԳԱՐԵՎԻՆ Ա
ԿԱՅԹՈՒԴԻՆՈՒ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ